

## Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας στὴν Καλαμάτα τῆς Μεσσηνίας

**Τ**ΗΝ Κυριακὴ μετὰ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 19.8/1.9.2013, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς μας τῆς Παναγίας Γιάτρισσας στὴν Καλαμάτα (ὄπισθεν τοῦ ἐργοστασίου Καρέλια).

Τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς, στὸν ἀναστάσιμο ἐόρτιο Ἑσπερινό, ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ σὲ σύντομη Ὁμιλία του ἀνεφέρθη εὐγνωμόνως τόσο στὸν Κτήτορα τοῦ Ναοῦ Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Σύδνεϋ κ. Χρυσόστομο (Ἀλεμάγκο), ἐκ Πεταλιδίου Μεσσηνίας († 2010), ὅσο καὶ στὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό, τοῦ ὁποῦ τοῦ τρίμηνο Μνημόσυνο εἶχε τελεσθῆ τὸ πρωῖ τῆς ἡμέρας ἐκείνης στὴν Ἱερὰ Μονή μας στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς· ἐπίσης, ἀνεφέρθη στὸ θέμα τῆς συχνῆς συμμετοχῆς στὴν Θ. Εὐχαριστία, ὅπως ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία μας.

Τὸ πρωῖ τῆς Κυριακῆς, ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἐτέλεσε τὴν ἐόρτιο Θεία Λειτουργία μετὰ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Δημητρίου Παλιάκου καὶ τοῦ συνοδοῦ του στὸ ταξίδι αὐτὸ Ἱεροδιακόνου Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτου.



Στὴν Ὁμιλία του, ἐξ ἀφορμῆς τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς (Γ' Ματθαίου), ἐτόνισε ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ θεοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο, ἐνῶ ἡ μακρὰν τοῦ Χριστοῦ ζωὴ ἀποκτηνώνει ἢ καὶ δαιμονοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο. Τὸ θεῖο Φῶς τοῦ Χριστοῦ, τὸ Ὅποιο πλημμυρίζει τὴν Ἐκκλησία, ἐλκύει καὶ ἐξαγιάζει τὶς θεοφιλεῖς καὶ ἐνάρετες ψυχές, ἐνῶ τὸ ἴδιο αὐτὸ Φῶς γίνεται Πῦρ, τὸ ὁποῖο καταφλέγει καὶ ἀπωθεῖ τὶς ἀμετανόητες καὶ ἐμπαθεῖς ψυχές. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ ἐκφράζεται μέσῳ τῆς Πίστεως μὲ λόγια καὶ ἔργα καὶ μάλιστα μὲ προσευχὴ καὶ νηστεία. Ὅταν λείπουν

αὐτά, τότε ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀδύναμος ὑπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ διαβόλου. Ἡ μετάνοια ἀποδιώκει τὴν δαιμονικὴ ἐπήρεια καὶ ἐνισχύει τὴν ἀνεμπόδιστη σχέσι καὶ κοινωνία μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ἔλεγε ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, οἱ ἄνθρωποι ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸ μέγα βάρος τῶν ἁμαρτιῶν τους, τὶς ὁποῖες ἐξαφανίζει ἡ θεία εὐσπλαγχνία, καὶ τοὺς ἀπομένει νὰ σηκώσουν μόνον «τέσσερις τρίχες»: τὴν ἐν μετάνοια ἐξαγόρευσι, διὰ συγχωρήσεως τῶν ἐχθρῶν, τὴν εἰλικρινῆ καὶ καθαρὴ ἐξομολόγησι, τὴν κατάγνωσι μόνον τοῦ ἑαυτοῦ καὶ οὐδενὸς ἑτέρου καὶ τὴν ὑπόσχεσι προτιμήσεως τοῦ θανάτου παρὰ πτώσεως στὶς ἴδιες ἁμαρτίες. Ὡς παράδειγμα δὲ συγχρόνου ἀγιότητος ἀνέφερε τὸν ἐν Μεσσηνία δράσαντα Χαραλάμπη τὸν διὰ Χριστὸν Σαλὸ († 1974) τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ὁ ὁποῖος ἄφησε ἐποχὴ μὲ τὶς θαυματουργίες καὶ εὐεργεσίες του στὴν εὐρύτερη περιοχὴ ἐκείνη. Τέλος, εὐχήθηκε ἡ εὐλογία τῆς Παναγίας μας νὰ εἶναι ἰαματικὴ ψυχῶν καὶ σωμάτων.

Ἀκολούθησε ἱερὰ Λιτανεΐα τῆς Εἰκόνης τῆς Παναγίας Γιάτρισσας πέριξ τοῦ Ναοῦ καὶ εὐλόγησις τῶν ἄρτων πρὸ Αὐτοῦ.



Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου δένειμε ὡς εὐλογία στοὺς πολυπληθεῖς προσκυνητὰς Εἰκόνες καὶ Βιβλία, πολλοὶ δὲ πιστοὶ ἐδιηγῆθησαν συγκινημένοι προσωπικὲς θαυμαστὲς ἀναμνήσεις τους ἀπὸ τὸν σύγχρονο δοῦλο τοῦ Θεοῦ Χαραλάμπη, πρὸ ἢ καὶ μετὰ τὴν ὄσιακὴ Κοίμησί του.



Ἀκολούθησε ἐόρτιος τράπεζα, τὴν ὁποῖαν παρέθεσε ἡ πτωχὴ μὲν, ἀλλὰ πλούσια σὲ φιλαδελφία καὶ φιλοξενία Ἐνορία, γιὰ τοὺς ἐκ μακρὰν ἰδίως προσελθόντας, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τιμὴν τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

